

Victoria Milescu

NU
STÂRNITI
CÂINII

București, 2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MILESCU, VICTORIA

Nu stârniți câinii / Victoria Milescu. - București :
Bifrost, 2024

ISBN 978-630-6514-26-7

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această
lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și
al autoarei.

Copyright © 2024

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

NU
STÂRNÎȚI
CÂINII

Motto:

Psalmul 55: *„În Dumnezeu am nădăjduit,
nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul?”*

Alinierea cuvintelor

Cuvintele se aliniază
ca planetele
producând catastrofe sau capodopere
cuvintele se aliniază
ca școlarii când intră sau ies din clasă
unii timizi, alții gălăgioși
cuvintele se aliniază ca pilitura de fier
pe meridianele trupului meu
hartă magnetică vie
ele simt terenul minat
al sentimentelor, amintirilor, iluziilor
cuvintele se aliniază ca soldații la paradă
sau ca pe front, în linia întâi
așteptând ca eu să comand: FOC!

Până mâine

Aud la ușă:

Cioc, cioc, cioc

Cine e?

Războiul

Și ce vrea?

Carne și sânge

Pleacă, nu te vrem

Nu pot să mă-ntorc, așa

cu mâna goală

mă vor căsăpi, mă vor zdrobi

mă vor împrăștia

în toate zărilor lumii

și nu veți mai putea respira

de duhoarea

sângelui și a cărnii mele

Deschideți!

dați-mi ceva

să-mi potolesc foamea și setea

lăsați-mă înăuntru

lăsați-mă să mă odihnesc

cel puțin o secundă, până când

istoria dă pagina următoare.

Sub soarele verii

Soldați, aeropurtate
soldați alergând
pe câmpul fierbinte
soldați cu arme la șold
soldați culcați la pământ
soldați coborând din cer
fără aripi
țevi înroșite ca floarea de mac
sub soarele verii...
Printre gloanțele nebuniei atotstăpânitoare
se strecoară supraviețuitoare
Poezia
purtând la cască o pană de cocor.

Să iei

Să iei atitudine spune confratele
să nu stai doar să cugeți
încetează cu veșnicul conciliatorism, cu tolerismul,
lipsismul de combativism civilizator
să iei atitudinea de coarne
în fața vieții morții
pare un fleac la prima vedere
dar în timp erodează, explodează, necrozează
de aceea e bine să iei atitudine din timp
împotriva timpului
lacom, perfid, lovind când te aștepti mai puțin
să iei atitudine împotriva oglinzilor deformante
nu rezistența pasivă
nu a privi, a gândi, a scrie
deși acestea sunt armele
cele mai periculoase din lume
dar nu oricine cunoaște codul lor secret
în timpul ăsta viața vine, pleacă...
viața, mereu pe drum cu moartea la purtător.

Instalatorul de suflete

Numai el, instalatorul
știe cât de fisurate sunt conductele
cât de ruginiți stâlpii de rezistență
cât de înfundate cu gemete țevile
încât sângele abia mai circulă
cum trebuie, uneori curge pe-alături
inundând camerele de siguranță
numai el, instalatorul, se luptă bietul de el, singur
cu robinetele înțepenite, ruginite
de lacrimile reci sau fierbinți
doar el vede starea de degradare avansată
a conductei principale ce alimentează inima
și lighioanele mișunând libere
între o respirație și alta
numai el, instalatorul își dă seama
cât de șubredă e casa aceasta impozantă
în chip de om, celebră în oraș
unde intră și petrece lume bună, elegantă
și nimeni nu bănuiește că s-ar putea prăbuși
dintr-o clipă-n alta...

Zâmbeam, când cineva

Orașul în care m-am născut nu a existat
m-am născut între mare și cer
în scutec de nor
m-am născut odată cu aerul atotstăpânitor
casa în care am locuit
era în balans pe o stea
noaptea priveam din înălțimi pământul
cu oamenii pe care îi hrănea
iar el se hrănea cu ei
mă fascinau florile răsărind
prin nu știu ce mister, chemând fluturii
și ei alt mister răsărind din omizi
ce mureau ca ei să zboare în libertate
anotimpurile veneau de bună voie
însoțite de păsări de foc
respiram aburul cald ce se ridica
din solul afânat, cu râme, cu rădăcini
prin care urcau viermii spre viitoarele fructe
zâmbeam când cineva mă lua în vizor
și trăgea....

Răni

Un glonț în șold
nu contează
un altul în umăr
dar pot să merg încă
un glonț în tibie
acum e mai greu
m-ajută o furnică voinică
obișnuită cu povara mai grea decât ea
o albină îmi dă o aripă transalpină
da, odată am fost și eu ca ele, mici creaturi
neștiind ce înseamnă greu sau ușor
oare cum de m-au găsit aici, acum
în brazda pământului frământat, mușcat
de bombe, de schije ascuțite
venind fără să fi fost chemate
nici de mine, nici de tine...

Copiii se joacă...

Copiii se joacă de-a războiul printre blocuri
ochesc, trag cu puști de lemn, cu pistoale cu apă
gloanțele sunt zarzărele miciuțe
ori corcodușele necoapte zburând de pe ram
deodată se aude o explozie
copiii se joacă în continuare, incitați
apoi vin niște soldați
și ei se joacă de-a războiul
au arme zdravene, trag cu gloanțe adevărate
copiii țipă, nimeni nu-i aude în vacarm
părinții sunt înrolați în război
lumea e un joc de-a războiul adevărat
salve de tun, rachete orbitoare
copiii fug, se ascund, flăcări, fum
cad sub gloanțe, sub resturile clădirilor bombardate
strigătele lor sunt astupate
de gemetele trupurilor zăcând în stradă
în gropile comune tresărind încă
războiul adevărat înghite războiul de jucărie
războiul adevărat vrea sânge real
de copil, de femeie, de bărbat
tancurile uriașe, soldații străini
de unde au venit în jocul nostru
nimeni nu i-a chemat, de ce neucid
pășările au dispărut, cerul are pete de sânge
câinii nu mai latră, nu mai există

un mormânt s-a ivit lângă un bloc
un bătrân pe targă cere pușca să lupte
copiii s-au dus în biserică
în locul sunetului de clopot –
un sunet de voci cristaline
ale copiilor care se jucau
odată printre blocuri, ca toți copiii...

La coadă pentru existență

Începând ploaia din partea ei moale
ajungând până la os, la tunetul
ei delirant, succulent
viața, un pretext
ca oricare altul
de a respira același aer cu gândacul
care se plimbă cu mâinile la spate
printre oale, crățiți mănjite
de grăsime, de sânge, de lapte
stau la coadă pentru existență
minutarul e cuțitul cu lama ascuțită
ce taie cu precizie felii egale de viață
rămân totuși câteva firimituri de clipe
peste pereții casei mâncați de o ciupercă
albastră mâncată la rândul ei
de vulturul cu barbă, decolând semeț
o coțofană hoață
aude uvertura ploii, fulgerele
deși destul de ruginite pot electrocuta
cerul ca un capac peste fiertura de oase.

Viața cu forța

Tristețea mă ține în viață
florile au obosit să se uite pe fereastră
să-mi spună că nu apari
printre brazii seculari ca altădată
nimeni la ușă să ceară
o bucată de pâine, de hârtie
pe care să scrie poezia secolului
mila a fost odată la cote înalte
acum e doar pământ uscat, crăpat
încearcă să uiți că ai fost o greșeală
ce n-a mai putut fi corectată
te-au aruncat în lume, ne-am găsit
ne-am iubit non stop zi și noapte
un mod primejdios de a protesta
împotriva erorii de a trăi
pașii nu mai vor să plece de acasă
din baia cu versuri de sânge pe pereți.

Liber la moarte

Când gloanțele, obuzele se sfârșesc
fiecare trage cu ce poate
de unde poate, cum poate
liber la moarte!
acum ori poate niciodată
ziua se târăște printre tancuri dezmembrate
noaptea cade în ambuscadă
nu ai apă, mâncare, nu ai în rucsac
lampa fermecată cu micul spirit
să-ți îndeplinească ultima dorință
timpul trage de timp
trage la sorți cămașa zilei
veacul nu mai are răbdare
încurcă limbile, rasele, țările
în tranșee, în buncăre
în subteranele spitalelor, școlilor
se așteaptă marea finală
până atunci, liber la moarte
pe toate canalele
se transmite filmul regizat
cu mult înainte de ivirea morții
cu final tragic, măreț, definitiv.

Notă biobibliografică (selectiv)

Victoria Milescu, poetă, jurnalistă, traducătoare este licențiată a Facultății de Filologie, Universitatea din București, limbile română-engleză; studii postuniversitare. Membră a Uniunii Scriitorilor din România, Filiala București-Poezie, din 1995, membră PEN Club România. A lucrat în învățământ, presă și editură. Debutează publicistic în 1978 cu poezii în revista „Luceafărul”, iar editorial în 1988, prin concurs, concomitent la Editura Cartea Românească (vol. *Prier*) și la Editura Facla, Timișoara (vol. *Argonauții II*). **Cărți de poezie publicate:** *Welcome December/ Bun venit, Decembrie* (ed. română-engleză, versiunea engleză aparținând autoarei, 1994); *Șlefuitorul de lacrimi* (1995); *Izbânda furată* (1995); *Inimă de iepure* (1998); *Arleziana* (2000); *Zâmbet de tigru* (2001); *Conspirații celeste* (2008); *Dreptatea învingătorului* (2010); *Fenomenele fără cauză* (Edit. TipoMoldova, col. „Opera omnia – poezie contemporană”, Iași, 2011); *Sub steaua câinelui* (2012); *Existențele fastuoase* (2013); *Cununa de flăcări* (2014); *Deriva sentimentelor* (2016); *Strada Lăcustei* (2017); *Porția de existență* (2018); *Biografie cu păsări* (2019); *Încă liberă* (2020); *O sută și una de poezii* (Editura Academiei Române, 2020); *Planeta stă acasă* (2022); *Rapsodiile soarelui*

(2023). **Cărți bilingve:** *Flacăra nevăzută/ Láthatatlan Láng* (ed. română-maghiară, traducere de Horváth Dezideriu, 2007); *Bucuriile triste/ Gëzimet e trishtme* (ed. română-albaneză, traducere de Baki Ymeri, 2009); *Floarea vieții* (ed. română-georgiană, traducere de Zaira Samharadze, 2010); *Cenușa verii/ Les cendres de l'été*, (ed. română-franceză, traducere de Ion Roșioru și Paula Romanescu, 2015); *Raportul de aur/ La proportion d'or* (ed. română-franceză, Prefață/ Préface: Linda Bastide, traducere de Paula Romanescu și Elisabeta Bogățan, Editura Poètes à vos plumes, 2015, Paris); *Protected Flower/ Floarea protejată* (ed. română-engleză, Scripta Manent Publishing House Ltd, Napier, Noua Zeelandă).

Cărți exclusiv în limbi străine: *Feeding Illusions* (ed. în limba engleză, textul englez aparținând autoarei, 2015); *Zemlja kao gnezdo* (ed. în limba sârbă, traducere de Anjička Barbu și Teodor Ramjanc, KUD „TIBISCUS”, Srbija, 2020); *Jenseits der Einsamkeit* (ed. în limba germană, traducere și prefață de Christian W. Schenk, Edit. Dionysos, Germania, 2021).

Cărți de cronici literare: *Cronicile Sudului* (2019), *Lecturi diurne* (2020), *Citind și scriind* (2023) și literatură pentru copii. Este inclusă în antologii apărute în țară și în străinătate, poeziile sale fiind traduse în limbile engleză, coreeană, maghiară, italiană, albaneză, franceză, spaniolă, turcă și suedeză.

Referințe în cărți de critică și dicționare: *Despre starea poeziei* (Ștefania Mincu, 2003); *Afinități selective* (Ioan Adam, 2012); *Aventura lecturii. Poezie română contemporană* (Mioara Bahna, 2013); *Românul a rămas poet?* (Liviu Grăsoiu, 2013); *Mitul lui Narcis. Studii și cronici literare* (Lucian Gruia, 2014); *Am cunoscut câțiva contemporani* (Eliza Roha, 2014); *Poezia de toate zilele* (Constantin Cubleşan, „Victoria Milescu“, 2017); *Scaunul electric trei* (Nicolae Dan Fruntelată, „Canonul melanholiei“, 2018); *Disponeri literare bucureștene* (Ionel Necula, 2018); *Poezia românească de la Dosoftei la Nichita Stănescu* (Aureliu Goci, „Victoria Milescu – anxietatea urbană și absurdul ființei“, 2019); *Cronicar de ocazie. Poezie și proză* (Marin Iancu, „Victoria Milescu. Marea poezie în actualitate“, 2019); *O sută de ani de literatură feminină în România. Studii de portrete* (Nina Ceranu, vol. II, 2019); *Cărțile prietenilor mei* (Nicoleta Milea, „Poetica imaginarului în *Cenușa verii*“, 2021); *Poezia română între milenii*, dicționar de autori (Geo Vasile, 2002); *Who's Who în România* (Pegasus Press, 2002); *Dicționarul general al literaturii române* (Academia Română, 2005); *Dicționarul scriitorilor români de azi* (din România, Basarabia, Bucovina de Nord, Banatul sârbesc, Europa Occidentală, Israel, America, de Boris Crăciun și Daniela Crăciun-Costin, 2011);

Dicționarul personalităților din România, Romanian Who's Who (Eco-Europa, Redacția Romanian Biographic Institute, 2009-2012); *Dicționarul scriitorilor brăileni* (2010); *Literatura română. Dicționarul autorilor români contemporani* (Alina Kristinka și Carmen Cătunescu, 2013); *Enciclopedia Academiei Dacoromâne* (ed. a II-a, vol. 3, 2013); *Un dicționar al scriitorilor români contemporani*, vol. III, 2016 (coord. Ioan Holban, TipoMoldova, col. Opera Omnia); *Enciclopedia scriitorilor români contemporani de pretutindeni* (2008-2018, acad. Mihai Cimpoi, Chișinău, 2020); *Buletinul Bibliotecii Române. Studii și documente românești*. (Institutul Român-Biblioteca Română din Freiburg (Vol. X, Freiburg, i.Br. Germania, 2023, Mihai Neagu Basarab, „Victoria Milescu: Planeta stă acasă”) etc.

Pentru activitatea sa, a primit numeroase distincții, între care: **Premiul „Julia Hașdeu”** la Concursul Național de Creație al Scriitoarelor din România, București, 2001; **Premiul Special de Poezie** pentru vol. *Arleziana* la Salonul Internațional de Carte, Oradea, 2001; **Premiul Special de Poezie** pentru vol. *Zâmbet de tigru*, (ASLA), Oradea, 2002; **Premiul pentru Poezie** pentru vol. *Conspirații celeste*, al Asociației Internaționale a Scriitorilor și Oamenilor de Artă Români – LITERART – XXI și al revistei ORIGINI – ROMANIAN ROOTS, pe anii 2008-2009; **Marele Premiu** al Festivalului „Titel

Constantinescu”, 2010; **Premiul II** la Concursul Național de Literatură „Agatha Grigorescu Bacovia”, 2010; **Marele Premiu** „George Ranetti” (secțiunea Poezie), 2011; **Premiul III** la Festivalul Internațional „Lucian Blaga”, Sebeș, 2011; **Diplomă de excelență** la Festivalul internațional „Art to Be Human”, Brusti-Switzerland, 2011; **Naji Naaman’s Literary Prize (Creativity Prize)**, tenth picking season, 2011-2012, and honorary member of Maison Naaman pour la Culture (MNAC), Lebanon; **Trofeul APOLLON** la Concursul Internațional de creație literară „Vis de toamnă”, 2013; **Premiul „Mihai Eminescu”** pentru promovarea valorilor temporale dacoromânești, Academia Dacoromână, 2014; **Premiul III** la Festivalul „Alexandru Macedonski”, pentru vol. *Cununa de flăcări*, Craiova, 2015; **Premiul II**, Festivalul Național de Literatură „Vrancea literară”, pentru vol. *Cununa de flăcări*, 2015; **Premiul Național la Poezie**, „Vasile Voiculescu”, pentru vol. *Strada Lăcustei*, 2018; **Diplomă de merit** în cadrul Săptămânii Internaționale de Cultură de la Câmpul Românesc, Hamilton, ON, Canada, 2018; **Premiul Uniunii Scriitorilor din România**, Filiala Poezie, București, pentru vol. *Strada Lăcustei*, 2018; **Diploma și Medalia „Centenar”** acordate de Societatea culturală Apollon, 2019; **Premiul** pentru vol. *Porția de existență* la Festivalul „Virgil Carianopol”, 2019; **Premio di merito tema libero**

estero, Concorso di Poesia Internazionale GOCCE DI MEMORIA, Poesia: *Continenti di un amore alla deriva*, Associazione Culturale Onlus, Italia, 2019; **Premiul Colocviilor GEORGE COȘBUC** pentru vol. *Porția de existență*, 2019; **Premiul Nyusen** (Third Prize) at 24th International Kusamakura Haiku Competition in the foreign language category, Japonia, 2019; **Premiul pentru debut editorial în limba sârbă** pentru vol. *Zemlja kao gnezdo* la Festivalul Internațional de Poezie „Drumuri de spice”, Serbia, 2020; Premiul „**Pamfil Șeicaru**” pentru literatură, Festivalul Internațional de Literatură „Mihai Eminescu”, Orșova, 2021; **Medalia Eminescu & Premiul Eminescu pentru literatură** la Festivalul transfrontalier de literatură „Mihai Eminescu”, Drobeta Turnu Severin, 2023; **Honorary Award of Special Recognition** conferă dnei Victoria Milescu Titlul Onorific TEZAURO CONTEMPORAN, Simbol Inspirațional-Motivațional al Comunității Artelor și Culturii din România, Asoc. ECO-EUROPA, 2023; **Premiul „Hyperion”** pentru critică literară la Festivalul transfrontalier „Mihai Eminescu”, Drobeta Turnu Severin, 2024 etc. Cetățean de onoare al orașului Bolintin Vale.

Referințe critice (selectiv)

Ioan Holban: „Fără a asuma tonalitățile înalte, stridente, violente ale protestului deschis și ale satirei sau ale contestării virulente, poezia din cea mai recenta carte a Victoriei Milescu, *Planeta stă acasă*, se construiește pe un discurs *critic* al realității, luînd act de transformarea realității într-o irealitate aiuritoare, cu apăsate accente suprarealiste, cînd poemul suprarealist „era supraveghetorul”, cum scrie Victoria Milescu în *Noul sistem solar*. (...) Victoria Milescu se află, întregă, în puterea poeziei.” (rev. „România literară”, nr. 45-46/ 2022)

Horia Gârbea: „Poeta Victoria Milescu, autoare cu o bogată experiență literară, își surprinde acum cititorii cu un volum ocazionat de traumele suferite de omenire în ultimii doi ani. Modul elegant și precis, bogat în imagini și impregnat de emoție cu care poeta ne-a obișnuit în atâtea ocazii, se adaptează inspirat la tema adoptată. Primul volum la editura Neuma al unei scriitoare consacrate poartă semnul excelenței. (Postcopertă vol. *Planeta stă acasă*, 2022)

Simona Grazia Dima: „Textele din frumoasa antologie, *O sută și una de poezii*, a Victoriei Milescu, de citit și recitit, sunt, fiecare, mereu reluate încercări de a aproxima zestrea lirică latentă a cosmosului, prin care eul liric dezinhibat baletează în

cele mai neobișnuite ipostaze, în toate ungherele realului, derulând, ca pe un străvechi palimpsest pururi actual, un poem continuu.” (rev. „Luceafărul de dimineață”, nr. 4/ 2022)

Raluca Faraon: „Victoria Milescu este lucidă și profundă. Victoria Milescu nu iartă. Victoria Milescu aruncă cu pietre în zidul plângerii, pietrele ricoșează în alte ziduri. Poezia devine astfel dezmeticire, durere, mânie și iertare. Cititorule, lasă-te lovit și vei fi absolvit. În numele Poeziei!” (rev. „Neuma”, nr. 11-12/ 2022)

Aureliu Goci: „Poeta Victoria Milescu este un autor extrem de ofertant pentru exercițiul critic, oferind deschideri analitice pertinente, plecând de la originile brăilene ale spațiului cultural eflorescent, adăugând polivalența sa, ceea ce poate inspira o semnificație specifică a creației sale, așa cum se dezvăluie poezia din volumul de față - viguroasă, cu proiecție arhitectonică amplă, cu profunzimi de trăire și gândire deosebite.” (rev. „Convorbiri literare”, nr. 10/ 2022)

Constantin Cubleşan: „Volumul de poeme al Victoriei Milescu, *Planeta stă acasă*, devine mărturia trăirii tensionate în starea de izolare, claustrare impusă, stare pe care o resimte acut, verbul dând astfel contur unor recompuneri în imagini, în metafore, a existențialității cenzurate artificial,

purtând în sine vibrația dramatică a autenticității.” (rev. „Apostrof”, nr. 8/ 2022)

Eliza Roha: „Victoria Milescu și-a creat un univers liric în care coexistă spiritele diferitelor forme materiale. Cumva asistăm la o dedublare ondulatorie a materiei în spirit și a spiritului în materie, o relativizare metaforică a existentului în versuri ce par să alerge într-un cerc infinit din mintea și simțirea poetei, ca un strigăt curajos și de o sinceritate dezarmantă, profund omenesc, scotocind în toate cotloanele sufletești, luminându-le cu flacăra harului său poetic.” (rev. „Vatra Veche, nr. 7/ 2021)

Rodica Lăzărescu: „Sensibila, generoasa poetă care îmbracă adesea haina (de o aleasă și inspirată croială) de critic literar, deține arta (rară în cazul criticilor de profesie), știința și răbdarea de a scormoni în străfundul textului în căutarea grăuntelui de aur, oricât de firav, ce poate germina într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat.” (rev. „Ateneu”, 2021)

Nicolae Georgescu: „În fond, a crede sau a nu crede în poezie este derizoriu; trist este, pare a spune autoarea, că pe măsură ce e mai frumoasă e mai puțin crezută. Dar și mai urmărită, am putea să adăugăm, mai imitată ca formă și, deci, formatoare pe nesimțite, fără de veste. Victoria Milescu are darul acesta de a ne infuza ritmurile, imaginile, ideile, de a ne transmite acea stare în melancolie ca pe ceva

natural – uitând sau nevenindu-ne în minte că este una dedusă din idee.” (Prefață la vol. *Deriva sentimentelor*, 2017)

Lucian Gruia: „Cu fiecare volum, Victoria Milescu își edifică impresionantul ei edificiu liric. Autoarea scrie o poezie lucidă, inteligentă, aspră dar și tandră totodată. Ea se oprește asupra întrebărilor grave existențiale pe care le tratează heraclitian. „Eu fac să dureze efemerul” – afirmă poeta undeva în volumul *Conspirații celeste*. Asta face poezia, eternizează viața noastră efemeră. Victoria Milescu dă un răspuns motto-ului din regele Solomon, viața noastră nu e zadarnică, arta ne poate asigura supraviețuirea.” (rev. „Feed Back”, nr. 1/ 2017)

Ion Roșioru: „Poezia e pentru Victoria Milescu, și am spus-o și cu alte prilejuri, un *modus vivendi*, scrisul cu truda lui neștiută pe care o presupune conferindu-i un sens major existenței...Poezia se poate afla pretutindeni dacă știi să privești cu bucurie în jur (*Orașul bunăvoinței*). Starea de poem e mereu una în expectativă pânditoare, insistentă ca o beție de dragoste în care autorul e implicat până la ultimul strop de sânge și până la ultima sa fibră sufletească (*Desprinderea de poem*)”. (rev. „Ex Ponto”, nr. 1/ 2017)

Ana Dobre: „Poezia Victoriei Milescu se naște din convulsiunile trăirii înfiorate, din efortul de a descifra semnele lumii reale, din ispita de a se

cunoaște pe sine până la ultimele consecințe. Act suprem al sincerității de sine, o astfel de poezie este o corolă de minuni care se dăruiește, generos, tuturor. E un dar pe care trebuie să-l primim cu atenție și cu grija iubirii de frumos și adevăr pentru a nu răni stelele sub care veghează.” (rev. „Luceafărul de dimineată”, nr. 12/2012)

Cezar Ivănescu: „Expurgată de sentimentalism și pitoresc, poezia Victoriei Milescu reprezintă sunetul cel mai pur al unui lirism profund, în linia lui Montale, în care biograficul, drama existențială, în general, sunt inserate într-o vertiginoasă dramă cosmică...Nu în ultimul rând, aș vrea să amintesc aici acuratețea scriiturii: poeta pune în fiecare vers ceva definitiv, fiecare vers e pregătit cu infinită precizie, ritmul subtil și precipitat induce o stare de gravă urgență.” (Prefață la vol. *Inimă de iepure*, 1998).

CUPRINS

Alinierea cuvintelor / 9
Până mâine / 10
Sub soarele verii / 11
Să iei / 12
Instalatorul de suflete / 13
Zâmbeam când cineva / 14
Răni / 15
Copiii se joacă... / 16
La coadă pentru existență / 18
Viața cu forța / 19
Liber la moarte / 20
Glasul iubirii / 21
Conform regiei / 22
Trotineta / 23
Prea mulți / 24
Uniforme, uniforme / 25
Steaua distrugerii / 26
O cauză pierdută / 27
Întunericul prinde viață / 29
Nu mă grăbesc / 30
Gloria / 31
Moartea cea de toate zilele / 32
Curajul perseverenței / 34
Nu stârniți câinii / 25

Sector public / 46
Jocul de-a războiul / 48
Moartea ne iubește mai mult / 49
Întotdeauna mai rămâne ceva / 50
Adevărul din inima uraganului / 51
E timpul / 53
Absurdul real / 54
Fotografia de nuntă / 55
Tabula rasa / 56
O candelă / 57
Un autor necunoscut / 58
În vacarmul vremii / 59
Viscolul / 60
Noua lume promisă / 61
Durerile / 64
În timp ce dormeam / 66
Risipă de întuneric / 67
Traficanți de nefericire / 68
Singurătăți / 69
Cui să-i dedici un cântec șoptit? / 70
Cerul e rănit / 71
Ai grijă... / 72
Cea mai mare problemă / 73
Eu pot să mai aștept / 74
Ce ne desparte / 75
Vântul de câmpie / 76

Aproape azi / 77
După sărbători / 78
Ochi în ochi cu cerul / 79
De Anul Nou / 80
Asta a fost tot / 81
Întâlnirea / 82
Prizonieri ai vieții / 83
Ostatici / 84
Autodevorare / 85
Adăpost subteran / 86
Decont de muritoare / 87
Glasul vieții / 88
Cineva plânge în locul meu / 89
Ceasul / 90
O lumânare de om / 91
Liniștea / 92
Cine va scrie povestea? / 93
Cu bormașina prin creier / 94
Somnul de veci / 95
Marea evadare / 96
Noua generație / 97
Sfârșitul lumii / 98
Variantă de jertfă / 99
Acasă / 100
Unde / 101
Au venit... / 102

Lumea contemporană / 103

Foto / 104

Cuvintele așteptând... / 105

Notă biobibliografică / 107

Referințe critice / 113

